

Megnyílt a XIII. Vásárhelyi Őszi Tárlat

Vallouris-i kerámia kiállítás

Vasárnap délelőtt ünnepélyesen nyitották meg a hódmezővásárhelyi Tornyai múzeumban a XIII. Vásárhelyi Őszi Tárlatot. A megnyitót előtte a városi tanács végrehajtó bizottsága a kiállító művészek tiszteletére fogadást adott a városi tanács székházában.

A hagyományos őszi tárlat megnyitását rendkívül nagy érdeklődés kísérte. A megnyitón nemcsak vásárhelyiek vettek részt igen nagy számban, hanem vendégek érkeztek Budapestről és Szegedről is. A megjelenteket dr. Dömötör János múzeumi igazgató köszöntötte, majd Somogyi József Kossuth-díjas szobrászművész, érdemes művész, a Magyar Képzőművészek Szövetsége elnöke megnyitotta a kiállítást.

Az őszi tárlattal egy időben kiállítás nyílt a múzeum épületében a franciaországi Vallouris világhírű kerámiaiból. A tárlatot Pierre Biaia, a vallouris-i városi tanács képviselője nyitotta meg.

Az ünnepség végén Sajtó Imre, a városi tanács vb elnöke átadta a Tornyai-emlékplakettet Fejér Csaba fiatal hódmezővásárhelyi festőművésznek.

★

Úgy véljük, sokak számára emlékeztető lesz az a nyáriasan meleg, verőfényes októberi vasárnap, melyen a XIII. Vásárhelyi Őszi Tárlat megnyílt. Aki e pezsgő atmoszférájú vernisszázsón részt vett, az meggyőződhetett arról, hogy hazai képzőművészeti életünk jelentős eseményei, ma már a legkevesebb sem csak Budapestre korlátozódnak. Sőt az utóbbi években olyan jelenségeknek vagyunk tanúi, melyek azt mutatják, hogy az országos súlyú művészeti rendezvények a fővárosból vidékre tolnak át. A hatóságokban állandóan tágulók, nagy közönségvonzású szegedi nyári és vásárhelyi őszi tárlatok sikerei alapján, elfoglaltság nélkül mondhatjuk, dél-alföldi városaink nemzeti ábrázoló művészetünk fejlődésében fontos szerepet töltenek be.

A Tornyai János Múzeumban levő kiállítás gazdag festészeti és szobrászati anyaga hűen tükrözi azt a formai, technikai és anyag-szerzési különbözőségeket, melyek a mai ábrázolási törekvések sajátja. Eppen e kifejezésbeli sokrétűsége révén emelkedik ez a kiállítás az eddigi, hasonló jellegű bemutatások fölé. Az idősebb generációhoz kötődő tradicionális szemléletű alkotásoknál és a vezető mesterek stílusát egykor magukon viselő fiatalok műveinél ezúttal a felszabadultság, a friss hang keresése érződik.

Ha tekintetbe vesszük azokat az elemeket, melyek Kohán Györgynél zárt klasszisztikus, a most díjazott Fejér Csabánál finom natúrjű, Németh Józsefnél archaizáló, Szalay Ferencnél pre-reneszánsz és Héző Ferencnél struktív szerkesztésű jegyekké váltak — ez meggyőző tanulság arra, hogy a mai vásárhelyi festészetben nincs okunk féltődségre stagnálásról beszélni. Ellenkezőleg, az itt élő művészeknek — köztük Almási Gyula, Füstös Zoltán, Samu Katalin és a most távol maradt Kajári Gyula — közös szándékuk, hogy a lokális hagyományokat egyetemes stílusértékekkel frissítsék fel, hogy az új életjelenségeket jellegetes, az eddigieknél haladóbb nyelvezettel érzékeltessék.

Lányszállást épít a kenderipari vállalat

A Kenderfonó- és Szövőipari Vállalat rövidesen hozzá fog kezdeni a kenderipari vállalat építési munkáinak megkezdéséhez. A kenderipari vállalat három szegedi gyárában dolgozó munkások kényelme, négy személyes

Velük együtt az új szellemben fogant paraszttémák kiállításán fáradozik a Budapesti élő Kurucz D. István, Szurcsik János, Vencsényi Sándor, és Magos Gyula, a szegediek közül pedig Fontos Sándor, Pintér József és Dér István.

A szokásosnál nagyobb érdeklődést az alkotások új-szerűsége váltotta ki. A megszokott ábrázolásoktól eltérő festmények, mint Orosz János és Kondor Béla művei, bár nem könnyen érthetőek, de feszültségteremtő erejük miatt lehetővé teszik a közönségnek, hogy megismerje őket. A szobrok és grafikák között is találunk olyanokat, mint Somogyi József, Szabó Iván, Kertész Tibor, Tóth Sándor és Gacs Gábor alkotásai, melyek gondolatilag és érzelmileg egyaránt felrúzzák a nézőt, s nem egyszer tartalmi, eszmei állásfoglalásra készítnek.

Egy olyan magas színvonalú kiállításról, mint amelyen a jelenlegi Vásárhelyi Őszi Tárlat, képeket, szobrokat és egyéb alkotásokat ki kell mutatni azzal a céllal, hogy a legfigyelemre méltóbb műveket csokorba szedjük, nemcsak nem könnyű feladat, de meglehetősen önkényes munka is. Megemlíthetjük Novotny E. Róbert, Meszlényi János, Redő Ferenc, Bazsonyi Arany, Fekete János, Somos Miklós, Ligeti Erika és Koszta Rozália kiállító művészeket, akik többekkel együtt hoz-

zájárultak a rendezvény sikeréhez.

★

Szólnunk kell még a vásárhelyi múzeum két kamarakiállításáról. Az egyik, a legkisebb, de talán a legértékesebb, a II. Vallouris-i Kerámia Kiállítás. Tálak, vázák, korsók és butellák, kétkoffernyi bemutatja ez, azonban éppen elég ahhoz, hogy egy termecskét a mai, modern francia kerámia-művészet szellemiségével megtöltsenek. Formák, színek, díszítések bámulatos változatosságát csak az az emelkedett ízléskultúra a lebilincselőbb, mely ezekből a pompás iparművészeti tárgyakból árad. Mindez nem csoda, hiszen a kis Vallouris művésze Picasso segítségével jutott nemzetközi rangra. Ami pedig Vásárhely és Vallouris kölcsönös kiállításai közötti kapcsolatot illeti, ennek mindinkább elmélyülését mi sem bizonyítja jobban, minthogy a francia kerámia egyik, M. Bessone: Vázája, az itteni formákhoz hasonlít.

A másik, szintén nem nagy tárlat, a Műcsarnok helyi, Medgyessy-termben nyílt meg, ahol a murális feladatok vázlatait állították ki. Többek között: Rékási Csaba miniatűrűszerű színyegterve, Patai László sokalakos freskótanulmányai, Z. Gács György 1514 című színes üvegablak kártyája, Orosz János elvont tartalmú salgótarjáni pályázata, Németh József zártan komponált mozaik stúdiuma, Végváry Gyula halakait és madarakat ábrázoló kerámialapjai kerültek bemutatásra. Mindezeknél fontosabb volt, hogy megismerjük Szalay Ferenc mély gondolatú freskóterveit, melyek a szegedi belvárosi temető modern vonalú halottszobáiban most állnak kivitelezés alatt. Voltaképpen három freskójelent ez, két oldalt szimbolikus értelmű alakokkal, középen pedig egy természetet jelképező fával. A tehetséges vásárhelyi festő alkotása minden bizonnyal jelentősen gazdagítani fogja Szeged művészeti értékeit.

SZELESI ZOLTÁN

Vázlat Fejér Csabáról

A Tornyai-plakett idei nyertese a fiatal hódmezővásárhelyi festőművész, Fejér Csaba. 1959-ben fejezte be tanulmányait a Képzőművészeti Főiskolán. Pályáját Budapesten kezdte, de gyakran látogatott el a vásárhelyi művésztelepre, s azután véglegesen ott telepedett le. Képei sikerrel szerepeltek a különböző kiállításokon, s az egykori freskószakos főiskolai növendék, Z. Gács mester tanítványa 1962-ben Derkovits-ösztöndíjat kapott.

— Az a célom — mondja a fiatal művész —, hogy emberközelbe hozzam a világot. Azt akarom, hogy képeim nézői ismerősek találják a megfestett világot.

— Nem tudok és nem is akarok divatok meglovagolójává lenni. A keletkező és múló izmusok nem izgatnak. Fejér Csaba első önálló kiállítását jövőre rendezi meg.

GYORSLISTA a lottó rendkívüli jutalomsorsolásáról

A sorsoláson az 500. (jubileumi) lottó játékhét szelvényei vettek részt

Hétfőn Budapesten az Országos Takarékpénztár Nádor utcai székházában megtartották a lottó rendkívüli jutalomsorsolást, amelyen az 500. (jubileumi) lottó játékhét szelvényei vettek részt.

Az alábbiakban közöljük totó-lottó szegedi körzeti iroda területén eladott és nyereménnyel kisorsolt jubileumi játékhét szelvényeit.

50 478 658 rádió.	50988 490 rádió.	51 017 981 hűtőgép.	51 091 664	51 119 752	51 122 715
51 048 956 rádió.	51 081 802 rádió.	51 095 787 varrógép.	51 123 580	51 181 035	51 194 457
51 097 958 porszívó gép.	51 171 385 fénypézsgépezőgép.	51 172 990 mosógép és centrifuga.	51 210 385	51 220 314	51 225 462
51 172 990 mosógép és centrifuga.	51 273 697 zenegép.	51 360 280 rádió.	51 228 694	51 230 984	51 238 306
51 495 373 írógép.	51 472 070 mosógép és centrifuga.	51 482 689	51 266 380	51 278 862	51 284 935
51 062 245	50 972 629	50 990 443	51 291 596	51 293 487	51 301 838
51 007 495	51 016 979	51 031 329	51 302 566	51 303 157	51 305 090
51 032 299	51 033 994	51 033 998	51 307 595	51 308 490	51 320 292
51 051 640	51 057 605	51 067 564	51 346 383	51 348 133	51 349 069
51 073 506	51 079 707	51 082 058	51 376 071	51 376 527	51 381 430
51 082 059	51 083 037	51 083 214	51 388 072	51 406 212	51 412 624
51 084 008	51 084 296	51 090 306	51 416 145	51 422 902	51 435 885
			51 456 375	51 470 871	51 471 963

A gyorslista közvetlenül a húzás után készült, az esetleges számbírák által felőssze nem vállaltunk. A nyertes fogadási szelvény részét október 27-ig kell eljuttatni a Sportfogadási és Lottó Igazgatóság lebonyolítási osztályára (Budapest, V. Nádor utca 15.). (MTI)

Férjvadász

Sikeres, mulatságos vigjáték — ennyit bizony megállapíthatunk Marcel Mitnois darabjáról. S hogy mennyire több vagy kevesebb ennél, ezt vaskalapossá vádjának veszélye nélkül merne-e mai kritikus boncolgatni?

Színesen repdeső léggömb, melynek szívárványszíneit sokféle elem festeti. Kitűnő színpadi rutin, cselekményszövés, humor, mulatságos helyzetek, jellemek és fordulatok, sőt némi társadalomkritika is, no persze csak afféle szolid, „filléres” alapon... A léggömb könyveden száll, repked ideoda a két felvonáson, négy képen át, s a közönség vajon lankadatlan figyelemmel kíséri szökdösését a pukkanó csattanóig.

Sőt a csattanótól csattanóig... Mert már ezzel indul a darab. Ezúttal nem a léggömb pukkan el, hanem egy pisztolylövés dörren meg a függöny felhúzása előtt. S a nyílt színen ott feszik asztalára borulva Monsieur Baisos, kinek bányáit várattalul államosították Peruban. A függöny fel! — és megjelenik vonzó hálókósztimében a még vonzóbb feleség. Egy sikoly — mely ezúttal elmarad, hogy inkább a bosszús szörlődés váltsa fel: kicsoda tapintatlanság, így özvegyen hagyni egy asszonyt!

Snitt. Vigjátéki indításnak kell-e jobb ennél? S az immár ötödik megőrzött Baisosné — ki közben megtudja, hogy férje a csőd miatt lett öngyilkos — hirtelen gondolkodni kezd: életet folytatásának, s két nem éppen kiskorú gyermeke fenntartásának szerinte egyetlen lehetősége, ha újból férjhez megy. Meghózza csakis gazdagon. Nagyon gazdagon. Így kezdődik meg a férjvadász.

Igazságtalanok lennének, ha nem mondanánk, hogy mindez valóban elindítója a leghumorosabb helyzeteknek, melyeket a szerző két marékkanál hint el darabjában. S nem is mindig öncélúan, mert talál módot rá, hogy egy-egy fricskát vessen a polgári társadalom pénzügyeire, a vagyonért, munkáért, életért mindenre kapható mentalitására. S hogy ne essünk nagyon kétségbe: e léha szemléletet morális szelígyezetekkel kíséri. Az élni, illetve minden áron jól élni akaró özvegy, szépséges és erősen lányának karcos alakjában öltözik testet a nemes intelmek. Persze épp oly halványan és törekényen, mint maga a leányzó, ki végül is egy nem kevésbé csinos és még kevésbé gazdag fiatal gróf párjaként vallja tovább a szerény, egyszerű, dolgos élet dicséretét.

Ezzel már-már vége az

Üdvarlás helyett Ovomaltin... (Barta Mária és Mentess József)

előadásnak, amikor a nyugatban vonulni kész özvegy mégiscsak újabb hitestársra lel, sőt egy kis „találékra” is...

Mindezt szerencsés fel-fogásban, elegáns stílusban vitte színre a szegedi kamarateátrális Szász Károly frissen poentírozott rendezésében. A burleszk határától a szatirikus ábrázolásig széles skálán mozgatja a jeleneteket, de mindvégig megőrizve fölülményes könnyedséget a cselekmény fölött. Csak a fiatal szerelmespár jelenetei hoznak diszsonanciát az egységes előadásba: a fanyar ízeket nem édesíti, inkább emélyíti a színpad, melyet belevegyítenek. Kár volt ezt is nem alkalmasabban illeszteni a darab egészébe az ezúttal is ötletgazdagnak, szellemesnek és találékonynak mutatkozó (sőt a dekoratív kosztümöket is tervező) rendezőnek.

A műfajon is feltűnően, kedő, grációz és kifejező Barta Mária játéka, a férjvadász Madame Baisos szerepében. Szinte mindvégig a színvonal, mégis nemcsak a különbségekben, a szerep adta női praktikákban újul meg, hanem a hódító, a magabiztos, a csüggedő, a hiúságában megújuló, a hízlelésre és szerelemre vágó, a ravasz hűségességgel számító asszony változó alakjának számtalan színét ölti magára. Talán a darab, talán a rendezés, talán a művész — vagy mindhárom együtt — marad en-

nek ellenére adósunk, hogy figurája egy csipetnyivel rokonszenvesebb, mint amennyire e mégoly halványan rajzoló vigjátéki mondani-
való megkívánja.

Pompásan karakírozó, szellemesen jellemző játékkal tűnt ki Mentess József (Longy bankár) és a mértéktartó, mégis kiállóan annyiszor ellopott alakjában is Kovács Gyula, különösen gazdag mimikájával. Az előadás sok vidám percét köszönhetjük Décsy Györgyi (Maggy Fauchois), Bordás Dező (a titkárnő), Kerpely Judit (Valéria) és Mezey Károly (a perui követ) izes humorral jelmezelt alakjainak. Nem Jászai László és Kovács Zsuzsa hibája, hogy papírmásé-figurájuk (Pascal de Vontauban gróf és Anna-Maria) vértelen maradt.

Az előadás hangulatát sikeresen segítette elő Székely László alkalmas játéktérrel nyújtó és a francia nagypolgári család olaszos emlékeit idéző otthonának színpadképével. A szegedi — és egyben első magyarországi bemutató — külön érdekessége Aldobolyi Nagy György izléses hangvételű muzsikája, amely G. Dénes György szanzonszövegeivel a musical comedi divatos rangjára léptette a bemutatót.

Lőkös Zoltán

Új műsor a munkásszállások lakóinak

Mint annak idején jelentettük, tavasszal a Szakszervezetek Megyei Tanácsának kezdeményezésére a Szegedi Nemzeti Színház tagjaiból művészbrigád alakult, azzal a céllal, hogy a Csongrád megyei és szegedi munkásszállásokat színvonalas zenés, irodalmi műsorokkal rendszeresen felkeressék.

A művészbrigád második körútjának szakmai bemutatójára tegnap délelőtt került sor a Juhász Gyula művelődési otthon klubtermében. Címe: Hazai táj, hazai ecsettel, s akárcsak az első összeállítás, ez is főképpen a szegedi írók műveire épül. De időben közelebb áll a mához, mint a régebbi, amely az alföldi betyárvilágot mutatta be. A műsort Tóth Béla író, a Somogyi Könyvtár munkatársa állította össze és Katona András, a Szegedi Nemzeti Színház művésze rendezte.

A szakmai bemutató nagy sikert aratott műsor Móra Ferenc kis remekével. A másik család-val kezdődött. A novellát Gémesi Imre mondta el, színesen, hangulatosan. A továbbiakban Tömörkény István Hühű című novellájának dramatizált változatát láthatták a nézők, Jászai László, Kátay Endre és Gémesi Imre előadásában. Ezután Simon Erika Juhász

Gyula és József Attila verseket szavalt, Kemény Kló népdalokat és Dankó-nótákat énekelt. A műsor végén Mórész Zsigmond Dinnyék című mulatságos egyfelvonásosa hangzott el.

IBUSZ különvonat BUDAPESTRE

1966. október 16-án, a

Szállítók—SZEAC

mérkőzésre.

Résztvételi díj: 59.— Ft.

Kiszállítás

Rákospalotára,

a Szállítók-pályára autóbuszszáll. személyenként: 22 forint.

Jelentkezni lehet az

IBUSZ-irodába.

október 12-én délig

IBUSZ, SZEGED

X.S. 998 C74